

[Indenrigsministeren.]

Jeg beklager meget, at man ser saaledes paa denne Bestemmelse, for der kan ikke være Tvivl om, at der i Øjeblikket foregaar en Laangivning fra visse af vore Kreditinstitutioner, som slet ikke er ønskelig samfundsmæssigt set, og som i hvert Tilfælde virker stik imod den Konverterings- og Rentepolitik, som man i øvrigt foregiver at være Tilhænger af. Skulde jeg nævne Eksempler, vil jeg gøre det her fra København. Her i Byen foregaar der i Øjeblikket dette, at mange Ejendomsbesiddere kan henvise til, at Indtjeningsmulighederne for deres Ejendomme ved Udlejning af Lejligheder bliver større, og i Kraft af dette stiger Ejendommene i Værdi, naar de skal sælges; man kan sælge dem for saa meget højere Priser, ofte dog paa Grund af, at det er muligt at opnaa saa meget større Laan, bl. a. i den Kreditforening, som det ærede Medlem er knyttet til. Det tjener efter min Mening ikke noget samfundsmæssigt Formaal at omsætte de forøgede Indtjeningsmuligheder, som bl. a. en Ophevelse af Huslejeloven vil medføre, i stadig stigende Laan i de gamle Ejendomme i København. Det er i øvrigt ogsaa skadeligt direkte grundejermæssigt set paa længere Sigt; det er medvirkende til den Opjobning af Ejendommenes Værdi i København, som allerede er begyndt, og derfor beklager jeg, at en Mand som den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti, der burde være med til at tage de virkelige fornuftige finansielle og økonomiske Skridt paa langt Sigt, afviser dette i det givne Tilfælde. Jeg maa som den, der har med Ledelsen af hele Konverteringspolitikken at gøre, indtrængende opfordre til, at dette sidste Stykke bliver staaende. Det er et Led i Konverteringspolitikken, det er én Bestemmelse, som ikke kan virke samfundsmæssigt skadeligt paa noget Punkt, og jeg kan tilføje, at det ogsaa er en Bestemmelse, som Nationalbanken i høj Grad ønsker gennemført under Hensyn til det Udbud af Obligationer paa Laanemarkedet, som kan ventes i de kommende Tider.

Landbrugsministeren (Bording): De ærede Medlemmer, der talte for Partiernes Venstre og Konservative, afviste begge Afsnit II i Forslaget og henviste i Stedet for til deres Forslag om prishævende Foranstaltninger. Jeg vil gerne med nogle Bemærkninger gøre Rede for, hvorledes det vil stille sig med disse paastaaede Forbedringer for Landmændene sammenlignet med Afsnit II i Forslaget.

Den Rentelettelse, som her foreslaas at skulle være 1,3 pCt. af Ejendomsstylden for de fleste Landmænd, vil jo i Virkeligheden betyde en Nedsættelse paa omtrent $\frac{1}{3}$ af Rentebyrden, som efter Konverteringen for Kreditforeningsobligationer gaar ned til 4 pCt. for Førsteprioriteter. At de prishævende Foranstaltninger skulde have tilnærmelsesvis de samme Virkninger for Landmændene, er fuldkommen urimeligt. Tager man de tre Ting, for hvilke der er foreslaaet prishævende Foranstaltninger, nemlig Korn, Smør og Kød, er Kornpriserne i Dag saaledes, at Prishøjelsen efter Venstres Forslag højst vil blive 1 Kr. pr. Td. Lad nu være, at det betyder en Del; saa vil den ærede Ordfører for Partiet Venstre dog sikkert erkende, at det højst er 10 pCt. af de danske Landmænd, der faar Fordel deraf. Og hvem skal betale den Krone, de faar i Gevinst pr. Td. Sød? Ja, der er nogle enkelte Vognmænd, og der er dem, der spiser Hvedebrød, men ellers vil det i det store og hele være andre Landmænd, som skal betale det, og som en Kriseforanstaltning, som en Indtægtsforøgelse for det samlede Landbrug er dette derfor lig Nul.

Angaaende baade Venstres og de Konservatives Forslag om Forbedring af Kødordningen vil jeg sige, at det, de her foreslaar, ogsaa er lig Nul. Situationen er i Dag saaledes, at det, der vil blive opnaaet og kan opnaas ved den gældende Kødordning, er det samme, som kan opnaas ved det, de foreslaar: en Destruktionspris paa 40 Øre. Det eneste, der ligger i deres Forslag, er, at dersom denne Pris ikke kan holde, skal man opkræve en større Afgift, end man gør i Øjeblikket. Men da der for Tiden er Penge til Stede, er der ingen som helst Grund til at stille et saadant Forslag. Jeg nærer Ængstelse ved at foreslaa eller gaa med til, at man sikrer en saadan Pris, ud fra den Betragtning, at det betyder, at dersom man kommer ind i en Produktionsudvidelse, større Salg af Kreaturer, end der nu er Afsetning for og destrueres, kan Afgiften blive saa stor, at det bliver ganske urimeligt. Men for Tiden er der i hvert Fald ingen som helst Forbedring for Landbruget at vente, hverken gennem Venstres eller gennem de Konservatives Forslag om Kødordningen.

Saa er der egentlig tilbage kun Smørordningen. Den nugældende Smørordning sikrer Landmændene en Smørpris her i Landet paa 2 Kr. 10 Øre foruden forskellige Overpriser. Venstre foreslaar nu Prisen sat op til 2 Kr. 50 Øre, og den samme Pris medfører de Konservatives Forslag,